

י' א מ"י פ"ג מהלכות
שחיטה ה"י יב טו"ש"ע
י"ד ס"י רצ"ט סוף י'
יה ב מ"י שם ה"י י' יד
וע"י כ"מ טו"ש"ע שם
סוף ט'
יב ג מ"י שם ה"י י"א
טו"ש"ע שם סוף ח'
כ ד מ"י שם ה"י י'
טו"ש"ע שם סוף ז'
כא ה מ"י שם ה"י י'
טו"ש"ע שם סוף
י"א:
כב ו מ"י שם ה"י ח'
טו"ש"ע שם סוף א'
כג ז מ"י שם ה"י ט'
טו"ש"ע שם סוף ז'
כד ח מ"י שם ה"י טו'
טו"ש"ע שם סוף יג'
ט נ"מ"י שם ה"י טו'
טו"ש"ע שם סוף יז':

שיטה מקובצת
א) וממתניהו לביא
לאותוהו עלה דרב:

קמ:

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

א) ומספתה פ"י ה"ב
ע"ש, ג) דברים כב,
א) נכדאיתא לעיל סב,
ד) ז"ל בקנ,

תורה אור השלם

1. קרא דגך ולא יקד
עשה עשר ולא במשפט
בחיצי קפיו יקבנו
ובאחריו יקח קבל:
ירמיהו יז י"א
2. שקמה קנה קפו
ותמלט בקצה ודגרה
בצלה אך שם נקבצו
דיות אשר רעותה:
ישעיהו לו טו
3. כי יקרא קן צפור
לפניך בדרך ככל עץ או
על הארץ אפרוחים או
ביצים והוא רבצת על
האפרוחים או על
הביצים לא תקח האם
על הבנים: דברים כב ו

הגהות הב"ח

א) גמ' להודיע כמו ד'
אליעזר קמ"ל (וחומר ר'
אלעזר) תל"מ י"ג ס"א
איכא דאמרי אמר
ר"א: (ג) רש"י ד"ה אפי'
וסי' מפרש לה בגווגות
מן ה"ל:

**הגהות מהר"ב
רנשבורג**

א) גמ' הושיט יד לקן
ושחט מיעוט סימנין. י"ב
ע"י ש"ך י"ד ס"י ז"כ
ס"ק ט"ו ועוד נלע"ד
ד"י"ל בגרמנת דכשר עד
שנפסק רובו ומה דלמר
בעל האבע"ל כיון דאילו
שפיק לבו מטרפי וכו'
ר"ל שיהפך ע"י הכאז
מתעטע והולך עד שפסק
רובו כנלע"ד: ב) רש"י
ד"ה ובקעה והגיה וכו'
דגירה מעליא. כ"ן הס"ד
ואת"כ מה"ד אלב בקורא
נקבה וכו' ומנהגו כ"ן
אלב וכו' ובקורא הוא
וכו' כ"ל:

א"כ. דלמן נמי מקשת להו ומתקח לך^א ולא לכלבדך ממעט האם כמו
האפרוחים אם טמאה נמי מהתם אימעיט: **והסניא אם אפרוחים**
טרפה חייב לשלח. קס"ד ד"ה ק' אמן של אפרוחים שהן טרפות והאם
כשרה חייב לשלח ולא דרשינן תקח לך ולא לכלבדך: **מיעוט סימנים.**
של אפרוחין תחת האם: מהו. לחייבו

בשלות האם כיון שצדו לגמור את
השחיטה תקח לך קרינא ביה וחייב
לשלח או דילמא השתא מיהת כל זמן
שלא גמר בהם סימנים פטור מלשלח
ונוטל את האם צהיטר ואת"כ גומר
שחיטה: **מעליא.** פרוסה על הביצים
והאם רוצת עליה מי היא חליצה דלא
ליבטי שלוח דלא קרינא ביה רוצת או
לא: **כנפים.** נולה תלושה: **ביצים**
מוזרות. שאין אפרוח כל מן
כדאמרי' בזמנא' דלא מייחייבי בשלות:
מהו **שיחולו.** אם תמלא לומר ביצים
מוזרות חוללים ז' סדרי לומר ביצים
קיימא זה ע"ג זה מהו אם נתכוין
ליטול המתמונים מי הוו אלמנעיס
חליצה ופטור מלשלח או לא: זכר לכו
זכר שלוח הוא כדאמרינן לקמן אלב
זכר דברי הכל פטור דהא אם כתיב
ובקורא הוא דמחייב ר' אליעזר משום
דכתיב ביה דגירה כדלקמן: **ססיל.**
עוף טהור א ודומה ליונה: **דלמא.** הא
דמני צטור וטהור חייב בקורא נקבה
דמנהגו כן ומודו בקורא נקבה אפי'
אין הביצים שלה כדלקמן דהואיל
ודרכה הוא לגדלן והאם רוצת קרינא
ביה וכי רוצת על ציבת עוף טמא
פטור דכתיב תקח לך ולא לכלבדך אלב
עוף אחר בטלה דעתו ואינה בשלות:
ובקעה ודגרה. מה האם דגירה מעליא
דמנינו משתעי קרא אף האם דגירה
מעליא ב' אלב הקורא נקבה אפילו
אין הביצים שלה חייב לשלח דהאם
קרינא ביה הואיל ומנהגו כן אלב
זכר דעלמא דברי הכל פטור והאם
רוצת כתיב ולא האז רוצן ובקורא
הוא דמחייב ר' אליעזר משום דכתיב
ביה דגירה לא שגא זכר וז"ש נקבה:
כחן דרננן. דאפילו בקורא פטרי אי
לאו דנקבה היא אע"ג דכתיב ביה
דגירה אם צעין ולא זכר: **מתני'**
מפריחים. גדולים: **גמ'** היסה ושכח
זין שני רובדי אילן. והביצים תחתיה
אלב הענפים סומכים ומגביהים אותה
צאור: כל שאילו ידחה זה מזה תשמט
האם ותפול עליהן חייב ואם נופלת
לגדין פטור: **ציניאן.** ציבה מכאן
וציבה מכאן: **אפילו כנפיה נוגעת**
זה בזה פטור. ולקמן מפרש לה
^א **מן ה"ל:** מה ציניאן אפילו נגעה
בזה. ואשמעינן פטור דעל צעין: **אף**
על גביהן. דקמני חייב דנגעה בזה
וממתני' ליכא לאומוזי אולדרכ דבעי
נוגעים משום דמתניתין צמטפת
הא צין שני רובדי אילן רוצת

אם כן צפור למעוטי עוף טמא ל"ל והתניא
אם אפרוחין טרפה חייב בשילוח אמר אביי
הכי קאמר אפרוח שאמין טרפה חייב בשילוח
בעי רב הושעיא א "הושיט ידו לקן ושחט
מיעוט סימנים מהו מי אמרינן כיון דאילו
שביק להו מטרפי בעינן לך ולא לכלבדך
או דלמא כיון דבידו למגמר שחיטה תקח
לך קרינא ביה וחייב בשילוח תיקו בעי ר'
ירמיהו מטלית מהו שתחוין כנפים מהו
שיחוצו ביצים מוזרות מהו שני סדרי ביצים
זו על גב זו מהו זכר על גבי ביצים ונקבה
על גבי זכר מהו יתיקו בעי ר' זירא יונה על
ביצי תסיל מהו תסיל על ביצי יונה מהו
אמר אביי ת"ש עוף טמא רובין על ביצי עוף
טהור וטהור רובין על ביצי עוף טמא פטור
טהור וטהור רובין על ביצי עוף טמא מחייב
וחכמים פוטרינן: אמר רבי אבהו מאי טעמא דרבי
אליעזר דגירה הכא ודגרה דגירה
אמר ר"א מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב פשיטא
קורא זכר תנן מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פטרי והא דקתני זכר
להודיעך כמו דרבי אליעזר קמשמע לן ^א ואמר רבי אליעזר מחלוקת בקורא
זכר אבל יבזכר דעלמא דברי הכל פטור פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא
רבי אליעזר אפי' זכר דעלמא מחייב והאי דקתני קורא זכר להודיעך כחן
דרבנן קמ"ל תניא נמי הכי זכר דעלמא פטור קורא זכר ר"א מחייב וחכמים
פוטרינן: **מתני'** היתה מעופפת בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח
אין כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה
אחת חייב לשלח שנאמר קן מכל מקום יהיו שם אפרוחים מפריחים או
ביצים מוזרות פטור מלשלח שנאמר ^ב והאם רובצת על האפרוחים או על
הביצים מה אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מוזרות ומה
הביצים צריכין לאמן אף האפרוחין צריכין לאמן יצאו מפריחין: **גמ'** תנו
רבנן רובצת ולא מעופפת יכול אפי' כנפיה נוגעות בקן ת"ל רובצת מאי
תלמודא מרלא כתיב יושבת אמר רב יהודה אמר רב היתה יושבת בין
שני רובדי אילן רואים כל שאם תשמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לאו
פטור ^א מיתניבי היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה
מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן
מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור לא על
גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה
עליהו והיינו רובדי אילן ה"ג מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור
אדתני היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ליתני רובדי
אילן וכ"ש מעופפת מעופפת איצטרך ליה דאפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
מלשלח והאנן תנן בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אמר ר' ירמיה כי
קתני מתניתא בנוגע מן הצד איכא דאמרי לימא מסייע ליה היתה יושבת
ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי' כנפיה
נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא
נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו והיינו רובדי אילן לא על גביהן
דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן
פטור אי הכי אדקתני סיפא היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
ליתני

קרינא ביה: מה ציניאן דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו. מלעיל וסזו אין כ"ן נגיעה דאי נמי נגעה מן האדדין
אינה נגיעה דעל צעין ואפילו הכי קמני חייב הואיל ועליהן רוצת: ליסני רובדי אילן. ואע"ג דיושבת במקומה תחתיה דפטור וכ"ש
מעופפת דאינה רוצת: מן ה"ל. שנוגעת בצדיהן ולא על גביהן: **אף על גביהן דלא נגעה עליהו.** וסזו אין כ"ן נגיעה ואפילו הכי הואיל
וישבת חייב דרוצת קרינא ביה: מה ציניאן דנגעה בזה. דאי לא נגעה לא איצטרך לאשמעינן: **אף על גביהן דנגעה בזה.**
ליתני

הבי גרסינן וכן נמלא כספר יטן והתניא אם אפרוח טרפה חייב
וקא סלקא דעתך דטרפה קאי אפרוח ומשני הכי קאמר
אפרוח שאמו טרפה אלב לספרים דגרסי אפרוחים טריפות אינו
מיוסד: **שני סדרי ביצים זה על גב זה מהו.** פ"י אי הו חליצה ויכול
ליקח המתמונים קודם שילוח ואי לא
הוא חליצה אסור ליקח עד שישלח
כדאמרינן לקמן: **מה ביניהן דלא**
נגע עליהו. תימה הא דמחייב לעיל
צרודי אילן היכי מיירי אי אפילו בלא
נגע מן ה"ל כלל מאי משני הכא אף
על גביהן דלא נגעה עליהו והיינו
רובדי אילן משמע הא מן האז נגעה
אחתי תקשה דהא חייב צרודי אילן
לעיל אע"ג דלא נגעה כלל ואי לא
מחייב לעיל אלא צנגעה מן האז
דוקא אם כן מאי קאמר צסמון
מעופפת איצטריכא ליה דאפילו כנפיה
נוגעות בקן כיון דהוא נוגעים במן
האז אחתי תקשה לימני רובדי אילן
וכ"ש מעופפת דהא צרודי אילן
מיירי נמי צנוגעים מן האז:
לא

משילוח הא טהור וטהור חייב דלמא בקורא: קורא זכר רבי אליעזר מחייב
וחכמים פוטרינן: אמר רבי אבהו מאי טעמא דרבי
אליעזר דגירה הכא ודגרה דגירה
אמר ר"א מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב פשיטא
קורא זכר תנן מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פטרי והא דקתני זכר
להודיעך כמו דרבי אליעזר קמשמע לן ^א ואמר רבי אליעזר מחלוקת בקורא
זכר אבל יבזכר דעלמא דברי הכל פטור פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא
רבי אליעזר אפי' זכר דעלמא מחייב והאי דקתני קורא זכר להודיעך כחן
דרבנן קמ"ל תניא נמי הכי זכר דעלמא פטור קורא זכר ר"א מחייב וחכמים
פוטרינן: **מתני'** היתה מעופפת בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח
אין כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה
אחת חייב לשלח שנאמר קן מכל מקום יהיו שם אפרוחים מפריחים או
ביצים מוזרות פטור מלשלח שנאמר ^ב והאם רובצת על האפרוחים או על
הביצים מה אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מוזרות ומה
הביצים צריכין לאמן אף האפרוחין צריכין לאמן יצאו מפריחין: **גמ'** תנו
רבנן רובצת ולא מעופפת יכול אפי' כנפיה נוגעות בקן ת"ל רובצת מאי
תלמודא מרלא כתיב יושבת אמר רב יהודה אמר רב היתה יושבת בין
שני רובדי אילן רואים כל שאם תשמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לאו
פטור ^א מיתניבי היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה
מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן
מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור לא על
גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה
עליהו והיינו רובדי אילן ה"ג מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור
אדתני היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ליתני רובדי
אילן וכ"ש מעופפת מעופפת איצטרך ליה דאפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
מלשלח והאנן תנן בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אמר ר' ירמיה כי
קתני מתניתא בנוגע מן הצד איכא דאמרי לימא מסייע ליה היתה יושבת
ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי' כנפיה
נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא
נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו והיינו רובדי אילן לא על גביהן
דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן
פטור אי הכי אדקתני סיפא היתה מעופפת אפי' כנפיה נוגעות בקן פטור
ליתני

קרינא ביה: מה ציניאן דלא נגעה עליהו אף על גביהן דלא נגעה עליהו. מלעיל וסזו אין כ"ן נגיעה דאי נמי נגעה מן האדדין
אינה נגיעה דעל צעין ואפילו הכי קמני חייב הואיל ועליהן רוצת: ליסני רובדי אילן. ואע"ג דיושבת במקומה תחתיה דפטור וכ"ש
מעופפת דאינה רוצת: מן ה"ל. שנוגעת בצדיהן ולא על גביהן: **אף על גביהן דלא נגעה עליהו.** וסזו אין כ"ן נגיעה ואפילו הכי הואיל
וישבת חייב דרוצת קרינא ביה: מה ציניאן דנגעה בזה. דאי לא נגעה לא איצטרך לאשמעינן: **אף על גביהן דנגעה בזה.**
ליתני